Enderrock | | Actualitzat el 08/07/2016 a les 06:59

Andreu Valor presenta 'Bandautòrium'

Escolta un avançament del nou disc en banda del cantautor

El cantautor valenciÃ Â s'acompanya d'una banda simfÃ²nica al nou disc *BandautÃ²rium* (MÃ©sdemil, 2016), una revisitaciÃ³ de la seva discografia, amb alguna sorpresa. El divendres 8 de juliol l'estrenarÃ al Palau Comtal de Cocentaina i l'endemÃ a Olleria. A Enderrock.cat l'entrevistem i podeu escoltar-ne 3 canÃ§ons.

Andreu Valor. Foto: Ray Martínez

Per què has decidit redimensionar la cançó d'autor amb banda?
Tot ha esdevingut per una sèrie de circumstàncies. El 2017 compliré deu anys fent cançons en solitari i tenia ganes de celebrar-ho amb alguna cosa especial. Fa uns mesos vaig generar juntament amb l'Ateneu Musical de Cocentaina -el meu poble- un projecte rodó, divers, més potent, on conjugo i fusiono el que faig amb una textura tan arrelada al País Valencià com és la de les bandes. El disc no estava pensat, però a mesura que anàvem dotant-nos d'arranjaments i adaptacions vam creure en la necessitat d'immortalitzar-ho.

Quin balanç fas dels teus 10 anys de trajectòria?
El temps passa volant! Per res del món imaginava que acabaria dedicant-me a aquesta professió, que aconseguiria tindre a l'esquena més de 500 concerts i que editaria cinc treballs discogràfics. Ha estat intens, bonic i simplement la inèrcia és qui ha marcat el destí de tot açò. [...] El balanç és, sens dubte, positiu. El món de la cultura és molt sacrificat, per la precarietat del sistema, de vegades per la concepció que se'n té, per com t'ho has de treballar per aconseguir uns mínims -de vegades- i sobretot perquè la subsistència és més que complicada i la imaginació i la moralitat han d'estar molt actives per 'sobremorir-hi'. És dur però molt bell, i té molt de sentit sobretot per als il·lusionats que volem aportar alguna cosa al món que ens envolta -no el global, sinó el xicotet món on arribem-, i d'aquesta incredulitat costosa per canviar la realitat poder aspirar a fer-ho en xicotetes pinzellades, perquè realment em preocupa el món on visc, tanta desigualtat, tanta injustícia... i jo crec que una de les poques eines aque podem fer servir per crear consciència és la música. Per això la faig servir.

El disc inclou cançons teves antigues, altres de nova creació i revisitacions de poemes.
Té un poc de tot. En primer lloc, si a les cançons els llevem la veu ens adonem de la renovació total que han assumit la majoria amb els arranjaments i visió que Ramon Garcia i Soler -i el seu equip de treball- han aportat a cadascuna. Això m'alegra perquè les cançons, si ja les considerava poc meues, ara encara ho són menys [Riu]. M'agradaria que formaren part de la vida de qui les vulga apadrinar. Després és cert que hem fet un recull de catorze cançons: tretze són les més rellevants per a mi en aquests anys i una és una cançó inèdita a la qual el compositor Samuel Parejo em va demanar que posés lletra. Entre les tretze cançons ja editades he volgut aprofitar-me del potencial dels nostres poetes, i tres són poemes que vaig editar al seu dia. Versos d'Estellés, de Manel Garcia Grau i d'un paisà contestà, Vicent Valls. Amb aquesta elecció he volgut transmetre a nous i vells oients tot el bagatge d'aquests primers deu anys i el que han significat per a mi, des de les temàtiques fins a les emocions, els poemes i els detalls de confiança...

"Desprotegits" em recorda la melodia de "M'aclame a tu" que cantava Ovidi Montllor...
De veritat? Per res del món havia vist mai abans aquesta semblança, però m'afalaga. Tot el que s'assemble a **Ovidi** m'encisa. Sens dubte dins meu hi ha molts referents i qui sap si tu has trobat eixe símil. No m'ha molestat mai que em troben detalls de proximitat amb altres artistes. Sempre he pensat que bevem uns d'altres, i tot i que el meu desig és ser original i centrar-me en la creativitat pròpia, l'arxiu musical que el meu cervell té segur que no sempre és capaç de desxifrar procedències i matisos, i pot ser que hi haja semblances. Qui no les té?

La tradició de bandes al País Valencià és molt arrelada. He llegit que unes quinze ja t'han demanat de col·laborar en el projecte. Tot un èxit abans de començar!
És arrelada i fonamental en la nostra concepció com a poble, en les nostres festes, actes culturals, història... Per això tenim el desig de crear un projecte per apropar-nos als valors romàntics que dota la proposta del nostre punt de vista i, una vegada més, optar per idear projectes que unisquen les essències que ens envolten i que tenim en comú. En aquesta societat tan crispada i diversa pense que està bé buscar exemples i activitats de proximitat, per si aprenem a conviure un poc més! Tant de bo funcione l'experiment... De moment tenim tancades set dates i més d'una desena més de bandes interessades amb les quals gestionar la possibilitat de compartir projecte.